

PAPILDINĀTS (14.04.2020.): Latvijā izsludināta ārkārtējā situācija – Visi publiskie pasākumi atcelti līdz 12. maijam; mācības notiks attālināti

Nemot vērā [valstī izsludināto ārkārtas stāvokli, Ministru kabinets \(MK\) izdevis rīkojumu, kas paredz ierobežot iedzīvotāju pulcēšanos, kas varētu veicināt koronavīrusa Covid-19 izplatību](#), Alojās novada pašvaldības vadība uzdevusi iestāžu vadītājiem ievērot MK izdoto rīkojumu un līdz 12. maijam pārtraukt klātienē mācību procesu novada skolās, nodrošinot iespēju mācību procesu nodrošināt attālināti. Par to, kā tiks organizēts attālināts mācību process, tiks lemts dienās.

Pirmsskolas izglītības iestādes

Pirmsskolas izglītības iestādes un iestādes, kas sniedz bērnu uzraudzības pakalpojumu, nodrošina dežūrgrupu darbību, lai nepieciešamības gadījumā nodrošinātu pirmsskolas pakalpojumu sniegšanu vecākiem, kas paši nevar nodrošināt bērnu pieskatīšanu. Lai apmeklētu pirmsskolas izglītības iestādi, noteikt, ka vecākiem reizi nedēļā ir jāiesniedz pirmsskolas izglītības iestādē rakstisks apliecinājums, ka bērns un ģimene nav bijusi ārvalstīs, nav bijusi kontaktā ar Covid-19 saslimušajiem vai kontaktpersonām pēdējo 14 dienu laikā un vecākiem nav iespēju citādi nodrošināt bērna pieskatīšanu.

Tāpat drošības nolūkos tiks slēgtas profesionālās ievirzes skolas – novada mūzikas un mākslas skolas, sporta skola un pašvaldības

iestādes: Alojās novada domes Dienas centrs, Staiceles jauniešu klubs “Čempionš”

un novada bibliotēkas. Alojās novada kolektīviem mēģinājumi šajā laika periodā nenotiek!

Alojas novada aprūpes nami šajā laika posmā apmeklētājiem būs slēgti!

Visi kultūras, sporta un izklaides pasākumi tiek atcelti līdz 12. maijam!

Plašāka informācija par izsludināto ārkārtas situāciju pieejama [šeit](#).

Tiek ierobežota arī skaidras naudas pieņemšana (no 13.03.2020), aicinām iedzīvotājus maksājumus veikt attālināti ar pārskaitījumu!

No 14. aprīļa Alojās novada dome pārtrauc pieņemt skaidras naudas maksājumus!

Alojas domes pagasta pārvaldes būs atvērtas, taču iedzīvotāji ir aicināti tās apmeklēt tikai īpašas nepieciešamības gadījumos! Pagasta pārvaldnieki būs sazvanāmi:

Alojas pilsēta un pagasts: Rihards Būda, 28652353, rihards.buda@aloja.lv

Staiceles pilsēta un pagasts: Rihards Būda, 28652353, rihards.buda@aloja.lv

Braslavas pagasts: Dace Škepaste, 26670718,
dace.skepaste@aloja.lv

Brīvzemnieku pagasts: Dace Tauriņa, 28684163,
brivzemnieki@aloja.lv

Aicinām iedzīvotājus būt atbildīgiem, piesardzīgiem un nepulcēties publiskās vietās, ievērot higiēnas normas un saglabāt mieru!

Aicinām sekot līdzi aktuālai informācijai par valsts un pašvaldības pieņemtajiem lēmumiem!

Papildināts: 15.04.2020.

—

[Latvijas Pašvaldību savienības apkopotā informācija par Ministru kabineta pieņemtajiem lēmumiem \(16.03.2020., pdf\) latviski, in English, по русски.](#)

Alojā un Staicelelē pieminēja

1949. gada 25. marta represijās cietušos

25. martā visā Latvijā pieminēja 1949. gada komunistiskā genocīda upurus. Arī **Staicelē** – krustcelēs, kur atrodas piemiņas akmens 1949, pulcējās staicelieši, lai pieminētu un atcerētos mūsu puses represiju upurus. 1949. gada 25. martā no Staiceles un Rozēnu pagasta uz Tālo Sibīriju deportēja 128 staiceliešus, uz Tomskas, Omskas, Komi un Amūras apgabaliem. Tās bija 52 ģimenes – bērni, vecāki, jaunieši un sirmgalvji. Staicelieši tika izvesti no Siliņu meža, netālu no Staiceles stacijas.

Daudzi mira svešumā, bet daudzi,
piedzīvojot šausmas un ciešanas, stiprinot savu garu,
izdzīvoja un atgriezās
dzimtenē. Atgriezās ar cerību nokļūt mājās, kuras atstāja pret
savu gribu. Latvijā
viņiem bija jāpiedzīvo otra nodevība, jo viņu mājas jau bija
atdotas citiem, un
viņiem nebija iespēju atgriezties mājās, bet noskatīties, kā
tur saimnieko
sveši ļaudis. Cilvēki bija stipri, dzīvoja ar cerību reiz
nokļūt savās mājās. Daudz
nerunāja, nestāstīja par pārdzīvoto, vien atmiņas vajāja viņus
bezmiega naktīs.
Baiļu vairs nebija, viss jau bija piedzīvots un pārdzīvots!

Kopš 2003. gada staiceliešiem ir
vieta, kur pieminēt represiju upurus. Zem smuidra ozoliņa ir
pelēks laukakmens,
kurā autors tēlnieks Vilnis Titāns tajā iegravējis skaitli

1949. Piemiņas

akmens tika atklāts 2003. gada 14. jūnijā. Kā atcerējās idejas autore Aina Berga

– uz atklāšanas pasākumu ieradās 21 represētais no Staiceles, Rozēniem un

Vīķiem. Šogad pie piemiņas akmens satikām trīs mūsu “Sibīrijas bērnu”, tajā

laikā Milda Bērziņa un Erna Reide bija vien astoņus gadus vecas meitenes, bet

Arvīdam Krogzemam bija 14 gadu. Lai arī sāpes un ciešanas ir skārušas viņu

dzīves, viņi ir dzīvespriecīgi optimisti, ar ļoti labu humora izjūtu.

Todien pie akmens – krustcelēs visu

vērojām ar bērnu acīm. Piemiņas pasākumā piedalījās visas Staiceles paaudzes:

jaunā paaudze – skolēni, viņu skolotājas, staicelieši kuru atmiņās vēl to dienu

skaudrie notikumi. Staiceles pamatskolas novadpētniecības pulciņa dalībnieki

kopā ar skolotāju Ivetu Apsīti lasīja Sibīrijas bērnu atmiņas, tos papildināja

zīmējumi, ko zīmējuši bērni, atceroties skaudro bērniņu Sibīrijā. Tos rokās

turēja paši mazākie skolēni.

Jauno paaudzi uzrunājot, piemiņas

vietas autore Aina Berga saka: “Jau 16 gadi pagājuši, kopš staicelieši ik

pavasari 25. martā pulcējas šajā vietā, kur 1949. gadā tika atvestas ģimenes,

gan ar maziem bērniem, gan sirmgalvjiem, no Puršēniem, Rozēniem, Vīķiem un

Staiceles. Te aukstumā un neziņā tika pavadītas divas nakts,

lai pēc tam
smagajās mašīnās tiktu transportēti uz Rīgu, no kurienes sākās
moku un sāpju
ceļš uz Sibīriju. Bet šodien 70 gadus pēc šiem baisajiem
notikumiem pie
piemiņas akmens pulcējas visu paaudžu staicelieši, uz akmens,
ar sīrsnību un
mīlestību gulst ziedi un pūpolu zari, ap akmeni deg sveču
liesmiņas, un ļaudis
nāk un nāk... visu ieskaujot ciešā lokā. Un liekas, no cilvēku
elpas pat
akmenim kļūva silti. Viss piedots, bet ne aizmirsts!? Mēs kopā
esam stipri.
Paldies visiem, kuri atnāca uz atceres brīdi!”

Pasākuma noslēgumā pirms tradicionālās
dalībnieku kopbildes, skolotāja Maija
Andersone kopā ar saviem 3. klases audzēkņiem nodziedāja Spēka
dziesmu
Latvijai. Mēs, pasākuma vadītājas, skolotāja Anda Timermane un
muzeja vadītāja
Indra Jaunzeme, ticam, ka mūsu nākotne ir drošās rokās!
Paldies staiceliešiem un kolēģiem par atbalstu
piemiņas brīža organizēšanā!

Alojā pasākumā, kas notika pie Alojās Luterāņu baznīcas, kur
gulst piemiņas akmens represijās cietušajiem, piedalījās
vairāki desmiti skolēnu, cietušie, viņu radnieki un
pašvaldības pārstāvji. Sanākušie godinot represētos, pie
akmens nolika ziedus un aizdedza svecītes.

Uzrunājot klātesošos,
Alojas novadpētniecības muzeja vadītāja Līga Moderniece
sacīja: “Pirms 70

gadiem, 1945. gada 25. martā, padomju vara kopā ar iekšlietu un drošības iestādēm realizēja operāciju ar kodētu nosaukumu "Krasta banga". Jau no agra rīta līdz pat pievakarei daudzās Latvijas skolās, iestādēs un lauku sētās iegriezās zirgu pajūgi un automašīnas ar bruņotiem vīriem, lai cilvēkus izrautu no ierastās dzīves un mājām, jo vara viņus uzskatīja par "sabiedrībai bīstamiem", par traucēkli jaunās sociālistiskās sabiedrības celtniecībā. No viņiem vajadzēja atbrīvoties, aizsūtīt pēc iespējas tālāk.

Par šo laiku vēsta fotogrāfijas un dokumenti. Cilvēku domas, izjūtas un pārdzīvojumus glabā neskaitāmu atmiņu stāsti. Ir izauguši Sibīrijas bērni, viņu bērni un mazbērni.

Tālajā un grūtībām pilnajā ceļā un jaunajā mītnes vietā vispirms bija svarīgi izdzīvot, svarīga bija fiziskā eksistence. Visticamāk bija dažādi paņēmieni, kā nosargāt savu kailo dzīvu. Kādam palīdzēja paša sīkstums, attapība, varbūt kaimiņa iedotais atbalsts, kāds, iespējams, paļāvās uz dieva tā kunga žēlastību, bet varbūt cerību viesā trīs dzīvības koka zariņi, kas tika nolauzti pēdējā brīdī no pagalmā augoša koka.

Taču dzīvība nebija vienīgais, ko vajadzēja, vai nu apzināti vai neapzināti, sargāt un glābt. Vide, kurā nonāca no dzimtās zemes aizsūtītie, bija sveša, dažkārt pat naidīga. Vajadzēja izstrādāt ne tikai fiziskās, bet arī garīgās izdzīvošanas stratēģiju. Vajadzēja nosargāt savu mentālo telpu. Nepieļaut, ka vērtības, kas ir patiesi katram svarīgas, izšķīstu šajā svešajā, grūtību pilnajā un intelektuāli tukšajā telpā. Pieļāju iespēju, ka daudzi šajā laikā "sirdi slēdza akmenī",

uzaudzēja biezāku ādu, apvilkās ar tādu kā čaulu. Un varbūt šajā situācijā tas arī bija pareizi. Visiem tuksneša augļiem ir biezāka čaula, kuras uzdevums ir nosargāt kodolu. Viss, kas ar cilvēku notiek – gan labais, gan sliktais, ļauj stiprināt cilvēka garīgo cietoksni, kurā ir viņa domu, sapņu arī ilūziju un mīlestības pasaule.

Izsūtīto pieredze, kuru glabā atmiņu stāsti, ir tā, kas arī mums, šodienas cilvēkiem, varētu palīdzēt, sastopoties ar ārējiem izaicinājumiem un problēmām. Tā varētu palīdzēt mums saņemties un ļauties nezināmajam, jo kā gan citādi mēs spētu apjaust savu iespēju un sāpju robežas? Un tikai tās sasniedzot un pārsniedzot, mums, tāpat kā Dullajam Daukam, attīstīsies horizonta ne vis punkta domāšana”.

Pēc piemiņas brīža, aļojieši devās uz Alojjas pilsētas bibliotēku, kur norisinājās atmiņu pēcpusdiena. Bibliotēkā bija sapulcējušies 13 represētie, kuri jaunajai paaudzei stāstīja par 1949. gada šausminošajiem notikumiem.

Sagatavoja Staiceles
lībiešu muzeja “Pivāļind” vadītāja **Indra**
Jaunzeme un Alojjas novadpētniecības muzeja vadītāja **Līga**
Moderniece

Eināra Bērziņa foto

-
-
-
-

-
-
-
-
-
-

Latvijas simtajā gadskārtā mājās pārvedīs skulptūru, kas veltīta Latvijas brīvības cīnītājiem

Pirmās brīvvalsts laikā Alojās draudzes ļaudis ziedoja līdzekļus, lai taptu tēlnieciska pateicība Latvijas atbrīvošanas cīņās un karā kritušajiem Alojās draudzes locekļiem, kuri izcīnīja neatkarīgu Latviju.

Kā vēsta 1939. gada 5.novembra izdevums "Latvijas Kareivis", pieminekļa celšanai tika savākti 12 000 latu. To veidoja pēc tēlnieka Kārļa Zāles meta, 5 metrus augstu, no Somijas granīta. Pieminekli attēlots darba vīrs ar zobenu rokās. Tā priekšpusē rakstīts "Darbs tēvzemes godam, dzīvība – brīvībai", bet aizmugurē "Brīvības cīnītājiem". Skulptūra ir zīmīga arī ar to, ka tas ir viena no tēlnieka beidzamajiem darbiem, kas veltīts Latvijai un brīvības cīnītājiem.

Pieminekļa atrašanās vieta sākotnēji izraudzīta toreizējā Alojās ciema

centrā, ceļu krustojumā pie Alojās dzelzceļa stacijas. Zeme šim mērķim bija iegūta no Valsts zemes fonda, bet tā uzstādīšanu 1940. gadā izjauca padomju okupācija un Otrā pasaules karš. Pēc Otrā pasaules kara 1975. gadā mākslas darbs nokļuva Grobiņas novada Medzē, Kapsēdes Brāļu kapos. Laika gaitā tas iekļauts valsts aizsargājamo valsts nozīmes mākslas pieminekļu sarakstā. Kopš 2008.gada Kapsēdes Brāļu kapi atrodas Krievijas Federācijas jurisdikcijā.

Pēc daudzu gadu desmitu ilgiem klejojumiem 2018. gada 9.novembrī K.Zāles veidotais piemineklis Latvijas brīvības cīnītājiem – karavīra figūra ar zobenu – sāka ceļu atpakaļ uz mājām Alojā.

Lai īstenotu alojiešu vēsturisko ieceru par Brīvības cīņās kritušo karavīru piemiņas vietas izveidi, Alojās novada dome Alojā, Baznīcas ielā 4A, blakus evaņģēliski luteriskajai baznīcai izveidojusi un labiekārtojusi laukumu.

Mūsu senču cēlās idejas piepildīšana un pieminekļa svinīgā atklāšana notiks 2018.gada 8. decembrī Alojā, Baznīcas ielā 4A.

Visi laipni aicināti!

Sīkāka informācija par pasākuma norisi sekos.

Sagatavojusi **Liāna Lilenblate-Sipko**

**Alojas luterāņu draudze
aicina ziedot baznīcas un**

torņa jumta remontam

Luterāņu draudze Alojā pastāv no 1534. gada. Pašreizējā Alojās luterāņu baznīca iesvētīta 1776. gada Vasarsvētkos. Dievnams ir valsts nozīmes arhitektūras piemineklis, taču ēka ir nokalpojusi. Lai baznīca atkal skaista un stalta, rotātu pilsētas centru un pulcinātu cilvēkus dievkalpojumos, kristībās, iesvētībās, laulībās un citos pasākumos, nepieciešams veikt plašus remonta un atjaunošanas darbus. Darbs ir sākts. Mums ir gudri un zinoši palīgi – arhitekts, būvuzraugi, autoruzraudzības speciālisti, sakrālā mantojuma saglabāšanas un atjaunošanas speciālisti, kas paveikto novērtē atzinīgi.

Draudze pēdējos četros gados ir apņēmīgi vākusi ziedojumus baznīcas restaurācijai un remontiem. 2014. gadā “Lets go to Aloja” pasākuma laikā tika uzsākta līdzekļu vākšana logu restaurācijas un nomaiņas projektam. Pateicoties ziedotāju un Ziemeļvācijas baznīcu ziedojumiem, tapa logu restaurācijai nepieciešamā dokumentācija. Logi top, un līdzekļi logu pirmajai kārtai ir, taču pirms logu nomaiņas vēl jāveic virkne darbu. Jāatjauno ap baznīcu esošais zemes reljefs, steidzami jālabo baznīcas, pusgadsimtu nekoptos, pamatus, jāatjauno apmetums. Remonts nepieciešams torņa jumtam un baznīcas jumta dakstiņu segumam, sakristejai, interjera restaurācijai.

Alojas luterāņu baznīcas draudze lūdz visus, kam rūp baznīcas liktenis, piedalīties ar savu ziedojumu kultūras vērtību saglabāšanā.

Konta nr.: LV54HABA0551028144662

Banka: “Swedbank” AS

Saņēmējs: Alojās evaņģēliski luteriskā draudze

Reģ.nr.: 90000235484

Mērķis: Remontdarbiem

Praktiski palīdzēt varēs arī 4. augustā plkst.10, kad draudze rīko talku. Nāc un piedalies!

Avots: Alojās luterāņu draudzes ieraksts www.facebook.com

Liānas Lilenblates-Sipko foto

Sanāksmē informēja par paveikto saistībā ar K.Zāles pieminekļa pārvešanu mājās

25. maijā Alojās kultūras namā pulcējās interesenti, lai pārrunātu paveikto saistībā ar K.Zāles pieminekļa pārvešanu mājās – Alojā. Sanākušos uzrunāja Alojās novada domes priekšsēdētājs Valdis

Bārda un viņa vietnieks Jurgis Rācenis. Alojās muzeja vadītāja Līga Moderniece ieskatījās vēsturē, atgādinot par pieminekļa rašanās ideju, izgatavošanas vēsturi, pirmskara laika uzstādīšanas vietas izvēli un ziedotājiem.

Biedrības „Brāļu kapu komiteja” priekšsēdētājs Arnis Āboltiņš runāja par biedrības un Alojās novada domes sadarbības sākumu, pieminekļa kultūrvēsturisko vērtību, karavīru atdusas vietām.

SIA “Kroks R” arhitekta Ija Rudzīte prezentēja brīvības cīņās kritušo karavīru pieminekļa laukuma Baznīcas ielā 4A skices un darba gaitu. Biedrības “Alojas novada attīstība” valdes priekšsēdētāja Inga Mauriņa-Kaļva stāstīja par iecerēm pieminekļa pārvešanai mājās un ziedojumu vākšanas akciju. Alojās evaņģēliski luterāņu draudzes mācītājs Andris Smilga pateicās par teritorijas sakopšanu un rosina pašvaldību vairāk sadarboties ar baznīcu. Par paveikto laukuma labiekārtošanā pastāstīja Alojās novada pašvaldības Attīstības nodaļas vadītāja Marika Kamale.

Noslēgumā V.Bārda pateicās uzņēmējiem, biedrībām un visiem labas gribas cilvēkiem, kuri iesaistījušies, lai K. Zāles pieminekli veiksmīgi pārvestu mājās un iecere par brīvības cīņās kritušo karavīru piemiņas vietas izveidi īstenotu.

Sagatavojusi **Liāna Lilēnblate-Sipko**

L.Lilēnblates-Sipko foto

Aicina uz informatīvu sanāksmi par K.Zāles pieminekļa pārvešanu mājās Alojā

25. maijā plkst.15 Alojā kultūras namā notiks informatīva sanāksme par K.Zāles pieminekļa pārvešanu mājās Alojā.

Klātesošos uzrunās Alojā novada domes priekšsēdētājs Valdis Bārda, par pieminekļa vēsturi stāstīs Alojā muzeja vadītāja Līga Moderniece, sanākušos uzrunās biedrības "Brāļu kapu komiteja" priekšsēdētājs Arnis Āboltiņš, savukārt prezentāciju par K.Zāles pieminekļa laukumu rādīs SIA "Kroks R" arhitekte Ija Rudzīte. Piedalīsies Alojā novada domes Attīstības nodaļas vadītāja Marika Kamale un izpilddirektora vietnieks saimnieciskajos jautājumos Aivars Krūmiņš.

Par līdzdalību projekta tapšanā stāstīs biedrības "Alojā novada attīstībā" priekšsēdētāja Inga Mauriņa-Kaļva.

Visi laipni aicināti!

Alojas novada pārstāvji apmeklēja Vidzemes Lūgšanu brokastis

Svinot Latvijas 100.dzimšanas dienu, 20. aprīlī Vidzemes Koncertzālē Cēsīs notika Vidzemes Lūgšanu brokastis. Tas ir pateicības pasākums, kurā notiek sirsnīga un garīga tikšanās starp formāliem un neformāliem sabiedrības līderiem, kuriem ir iespēja apsēsties pie brokastu galda un atklāt, ka kopā spēj vairot labo, iedrošināt veidot attiecības.

Pasākumā piedalījās Alojas novada domes priekšsēdētājs Valdis Bārda, Brīvzemnieku pagasta pārvaldes vadītāja Dace Tauriņa, Puikules Kopienas centra "Puikules Muiža" vadītāja Vivita Vītiņa un biedrības "Naktsvijoles" pārstāve Ziedīte Jirgensone.

Tradicionāli katrās Lūgšanu brokastīs daļa no dalības maksas tiek ziedota labdarībai. Vidzemes lūgšanu brokastu ziedojuma mērķis bija atbalstīt Latvijas karoga vēstures ekspozīcijas izveidi Cēsu Vēstures un mākslas muzejā. Vidzemes brokastīs Cēsīs, Latvijas karoga dzimtenē, savu ceļu sāka Latvijas Lūgšanu brokastu karogs. Par godu valsts simtgadei tas apceļos četrus Latvijas novadus.

Cēsīs sanākušos uzrunāja dažādu konfesiju mācītāji, Vidzemes reģiona Lūgšanu brokastu patronese Inese Šlesere, tāpat muzikāli priecēja Cēsu Zvanu ansamblis "Soli Deo Gloria".

Daudzas Latvijas pilsētas un novadi ir uzņēmušies šo iniciatīvu –

rīkot Lūgšanu brokastis, lai ziedotu kādam cēlam mērķim. Šis būs jau trešais gads, kopš Lūgšanu brokastis sadarbībā ar nodibinājumu "Limbažu fonds" rīkos Alojās novada Brīvzemnieku pagasta Puikules muižā.

Lūgšanu brokastis ir aizsākušās Amerikas Savienotajās Valstīs 1952. gadā Vašingtonā, kad vadītāji saprata, ka labklājība vien nespēs risināt daudzus izaicinājumus sabiedrībā.

Sagatavoja **Liāna Lilēnblate-Sipko**

Foto no V.Bārdas foto arhīva

Baznīcas dārzā pieminēja 1949. gada deportācijā cietušos aļojiešus

25.martā ar ziediem un svecēm pieminēt komunistiskā genocīda upurus pie piemiņas akmens baznīcas dārzā pulcējās aļojieši. Viņus uzrunāja Alojās novada domes priekšsēdētājs Valdis Bārda. Par izsūtīto aļojiešu gaitām pastāstīja Alojās muzeja vadītāja Līga Moderniece (runa pieejama [šeit](#)).

Pieņemt atšķirīgo citos cilvēkos un citādākus uzskatus, viņus neatgrūžot un nenodarot pāri, aicināja Alojās evaņģēliski luteriskās baznīcas mācītājs Andis Smilga. Latviešu tautas melodijas izpildīja Alojās Mūzikas un mākslas skolas 1.eifonija klases audzēknis Sīmanis

Siliņš (pedagogs Jānis Ansons).

Pēc piemiņas brīža visi devās uz Alojās kultūras namu, kur noskatījās dokumentālo filmu "Lidija". Tās režisors un scenārija līdzautors Andrejs Verhoustinskis izvēlējies neparastu un ļoti emocionālu pieeju savas filmas varones Lidijas Lasmanes –Doroņinas portretēšanai – vissmagākajos pārbaudījumos rūdītais, gandrīz gadsimtu ilgais mūžs skatītājam atklājas vienā 35 minūšu tuvplānā.

"Sekojot Lidijas kundzes mūžam, kura ir tikai nedaudz jaunāka par Latvijas Republiku, mēs izstāstām arī Latvijas kā neatkarīgas valsts vēsturi, skatītu caur viena konkrēta cilvēka mūža gājumu. Turklāt tāda cilvēka, kurš nav baidījies un locījies svešas varas priekšā, bet bijis gatavs upurēt savu personisko brīvību," saka režisors.

Pēc filmas pasākuma dalībnieki pie kafijas tases turpināja sarunas par pavadīti laiku izsūtījumā un šodienas aktualitātēm.

Ineta Laizāne

Inga Mauriņas-Kaļvas foto

Mūžībā aizgājis evaņģēlists Jānis Šmits

☒ 16. oktobrī 76 gadu vecumā aizsaulē aizgājis sabiedrībā pazīstamais evaņģēlists Jānis Šmits.

Atvadīšanās no J.Šmita notiks piektdien, 21. oktobrī, pl.14:00
Mazsalacas Svētās Annas baznīcā un pl.15:00 Mazsalacas kapos.

IV Virsdiriģentu svētkos Alojā atzīmēja izcilā novadnieka Indriķa Zīles 175. jubileju

☒ 21.maijā Alojā ceturto reizi notika tradicionālie un Latvijā jau iemīļotie Virsdiriģentu svētki, kurus mēdz dēvēt arī par *mazajiem Dziesmu svētkiem*. Tie ik pēc pieciem gadiem tiek rīkoti par godu novadniekam un pirmo triju Vispārējo latviešu Dziesmu svētku virsdiriģentam Indriķim Zīlem, kurš dzimis 1841.gada 19.maijā Alojā, bet kopš 1919.gada 15.augusta atdusas Tartu. Šogad svētkos tikās ap 1000 dziedātāju un kordiriģentu, un ne mazums vietējo apmeklētāju un viesu no visas Latvijas. Tā kā šī ir arī Zīles kuplās dzimtas satikšanās reize, Alojā bija ieradušies teju 40 dzimtas pēcteči vairākās paaudzēs no Latvijas un citām valstīm.

Svētku ievadā Alojās evaņģēliski luteriskajā baznīcā skanēja garīgās mūzikas koncerts. Novadnieka un virsdiriģenta Jāņa Zirņa vadībā Džakomo Pučīni "Messa di Gloria" izpildīja Rīgas domes kultūras centra "Iļģuciems" kamerkora "Muklājs", Ogres Kultūras centra jauktā kora "Ogre" un Dobeles Kultūras nama jauktā kora "Sidrabe" dziedātāji un solisti Mārtiņš Zvīgulis (tenors) un Maksis Krilovs (basbaritons), pie klavierēm Dzintra Vīcupe.

Tikmēr pie Alojās Ausekļa vidusskolas norisinājās dalībnieku sporta spēles. Ņemot vērā, ka ir kartupeļu stādīšanas laiks, tajā iekļautie uzdevumi bija saistīti ar šo tematiku.

Pie piemiņas akmens Jūras ielā uz I.Zīles atceres brīdi pulcējās un klātesošos uzrunāja Alojās novada domes priekšsēdētājs Valdis Bārda, Zīles dzimta un virsdiriģents Kaspars Ādamsons. Apsveikuma vārdus teica arī Tartu kora "Vanemuine" pārstāve. Ielūkoties vēstures lappusēs sanākušajiem palīdzēja Alojās muzeja vadītāja Līga Moderniece un I.Zīles radinieki – mazmazmeita Maija Sinka ar savu mazdēlu Indriķi, mazdēls 5. paudzē Lauris Beinārs un Zīles dzimtas dvēsele un kopā saucēja, I.Zīles mazmazmazdēla Jāņa Gavara dzīves biedre Daina Gavare. Pēc tam pašvaldības darbinieki un Zīles pēcnācēji tikās pilsētas bibliotēkā, lai sarunas turpinātu neformālā gaisotnē.

Pēcpusdienā laukumā Rīgas ielā priecēja tautas mūzikas un deju koncerts "Līkumu dancis", kurā uzstājās Alojās kultūras nama deju kolektīvi, koklētāju ansamblis "Māriņa" un Limbažu kultūras nama tautas mūzikas ansamblis "Kokle", bet vidusskolas parkā līdz pat vēlam vakaram interesanti varēja apmeklēt Alojās un kaimiņu novadu ražotāju un amatnieku izstādi – tirdziņu.

Pirmajos Virsdiriģentu svētkos 2001.gadā tika aizsākta īpaša tradīcija

– ozolu stādīšana Virsdiriģentu birzī, kas nu kuplo kā apliecinājums Latvijas kultūras dižgara ideju turpinājumam arī mūsdienās. Šogad jaunus ozoliņus birzī iestādīja virsdiriģenti Ārijs Šķepasts un Gints Ceplenieks.

Svētku noslēguma koncertā “Dziesma – dvēseles durvis” Alojā Ausekļa vidusskolas parku piepildīja sirsnīgi atmiņu stāsti un putnu dziesmas. Par jauko gaisotni parūpējās mākslinieciskais vadītājs Kaspars Ādamsons, režisors Juris Jonelis un māksliniece Liene Pavlovska, kā arī koncerta vadītāji Ance Muižniece un Pēteris Galviņš, savukārt par muzikālo pavadījumu atbildīgi bija Marita Mazureviča – Motte, Aivars Tomiņš, Māris Balodis un Modris Āboliņš.

Paceļot Dziesmu svētku *Līgo* karogu, sākās skaistais koncerts. Apvienoto kori ar dziedātājiem no Ainažiem, Auces, Ādažiem, Babītes, Ikšķiles, Jelgavas, Krimuldas, Ķekavas, Lēdurgas, Liepupes, Limbažiem, Ogres, Rēzeknes, Rīgas, Sējas, Skultes, Straupes, Valkas, Valmieras, Ventspils, Vidrižiem un, protams, Alojā novada diriģēja virsdiriģenti Edgars Račevskis, Jānis Zirnis, Romāns Vanags, Mārtiņš Klišāns, Arvīds Platpers, Aira Birziņa, Anda Lipska, Agita Ikauniece, Ivars Cinkuss, Gints Ceplenieks un Ārijs Šķepasts. Visskaļākās un cieņpilnākās klātesošo ovācijas saņēma Goda diriģents Gido Kokars, stājoties kora priekšā un diriģējot “Pūt, vējiņi”.

Svētki noslēdzās ar zaļumballi, kurā spēlēja koncerta mūziķi. Svētku apmeklētājiem bija iespēja apmeklēt arī Eiropas Muzeju nakts aktivitātes, tostarp izstādi Alojā muzejā “Es durvīs iestājos un brīnos, cik mana dzimta stipra”, veltītu I.Zīles 175.jubilejai.

IV Virsdiriģentu svētkus rīkoja Latvijas Nacionālais kultūras centrs

sadarbībā ar Alojās novada pašvaldību un Valsts Kultūrkapitāla fonda atbalstu.

Alojas novada pašvaldība izsaka sirsnīgu pateicību visiem svētku organizatoriem, dalībniekiem un viesiem par kopīgi radītajiem, skaistajiem svētkiem. Lai iedibinātās tradīcijas mūžam dzīvas un uz tikšanos atkal pēc pieciem gadiem Alojā!

<https://youtu.be/LUge-qUdeN4>

Zanes Landsmanes

teksts un foto

